

امید هیچ معجزی ز مرده نیست؛ زنده باش!
پردیس؛ بی راهی که رفته بودیم
هشت-و-نیم
صنعتی بی سرپناه
کلاف سردرگم!
مفهوم تاریخی بغرنجی به نام «سربازی»

نشریه واحد صنفی انجمن اسلامی دانشجویان
دانشگاه صنعتی شریف
شماره ششم، آبان ۹۸

امید هیچ معجزی ز مرده نیست؛ زنده باش!

امیر حسین ذوالفقاری

جلوگیری از اقدامات مخرب، تصمیم به سرکوب گرفت و در ۱۶ آذر، تعداد زیادی از نیروهای نظامی، با حمله به دانشگاه تهران و کلاس‌های درس، تعداد زیادی را دستگیر و زخمی کردند و سه دانشجو به نام‌های «احمد قندچی»، «مهدی شریعت‌رضوی» و «مصطفی بزرگ‌نیا» را به شهادت رساندند. هرچند فردای آن روز نیکسون به تهران آمد و دکترای افتخاری خود را از دانشگاه تهران، تحت تدابیر شدید امنیتی و نظامی دریافت کرد؛ اما یاد و خاطره ۱۶ آذر همچنان باقی مانده و البته بعدها این روز در تاریخ رسمی کشور به روز دانشجو نام‌گذاری شد.

دفتر تحکیم وحدت: پس از پیروزی انقلاب در سال ۵۷، انجمن‌های اسلامی دانشگاه‌های مختلف که نقش به‌سزایی در پیروزی انقلاب داشتند، گرد هم آمدند و دفتر تحکیم وحدت را تأسیس کردند. در این دفتر، در ابتدای راه، نگاه برجسته‌تری نسبت به مسائل ایدئولوژیک انقلاب و عدالت‌خواهی وجود داشت؛ تا جایی که تعدادی از اعضای دفتر تحکیم وحدت در جنگ تحمیلی به شهادت رسیدند. بعد از پایان جنگ تحمیلی و در دهه ۷۰، فعالیت و اثرگذاری دفتر تحکیم در مسائل سیاسی پررنگ تر شد و نقش بزرگی در پیروزی «سید محمد خاتمی» در انتخابات ریاست‌جمهوری ایفا کرد. هم‌چنین تعدادی از اعضای دفتر تحکیم، به‌عنوان نماینده مجلس ششم انتخاب شدند. این نقطه از عمر دفتر تحکیم را می‌توان اوج فعالیت سیاسی آن در نظر گرفت. بعدها و پس از اتفاقات کوی دانشگاه در تیرماه ۷۸ که با ایجاد محدودیت‌هایی برای دفتر تحکیم همراه شد، این ارگان تضعیف شد و در نهایت، اوایل دهه ۸۰، با انشعاب و دودستگی بین اعضای وقت تقریباً غیرفعال شد.

در مجموع دانشگاه فضایی برای تجربه‌اندوزی است؛ فعالیت در کانون‌های فرهنگی، شوراهای صنفی، انجمن‌های علمی، تشکل‌های سیاسی، نشریات دانشجویی و البته بسیاری از موارد دیگر که با کمی دقت می‌توان آن‌ها را یافت؛ این فعالیت‌ها،

به شما به‌عنوان دانشجو کمک خواهد کرد علاوه بر بهتر زندگی کردن، صفت‌هایی مانند اعتماد به نفس، احساس مسئولیت، قواعد کار تشکیلاتی، کار اجرایی و ... را در خود تقویت کنید و در آینده جامعه خود، بیش‌تر مؤثر باشید. البته که در این مسیر، از طعنه‌ها و

از همان روز اول، یعنی روز ثبت نام در دانشگاه که از قضا با تجمع دانشجویان در اعتراض به حذف سنوات مقارن شده بود، دانستم که دانشجو، برخلاف دانش‌آموز که مجبور می‌شود در برابر تصمیمات مسئولان تن بدهد، اهل سازش‌کاری و کوتاه آمدن از حقوق مسلم خود نیست. دانشجوی ایده‌آل، با هوش‌یاری نسبت به رخ داده‌های دانشگاه و حتی جامعه، فرصتی جهت ایستادن در برابر تصمیمات بعضاً یک‌طرفه مسئولان ایجاد می‌کند؛ اما دانشجویی که مسئولان دانشگاه عمدتاً انتظار دارند، دانشجویی است که با توجه حداقلی نسبت به روی داده‌های اطراف، صبح‌ها برای کلاس به دانشگاه بیاید، در کلاس‌ها شرکت کند و بعد از کلاس هم به منزل و یا خوابگاه خود برگردد. این نگاه، ناشی از همان نگاهی است که رسالت دانشجو را تنها در درس خواندن و موفقیت علمی می‌بیند. نتیجه این نگاه، بی‌هویتی دانشجو و همین رخوتی است که در دانشگاه و در پی آن در جامعه دیده می‌شود. دانشجویی که در دوران تحصیل خود، توجهی به اتفاقات پیرامون خود نداشته و نسبت به تصمیماتی که برای او گرفته‌اند، واکنش و مخالفتی نشان نداده، طبیعتاً در آینده نیز در جامعه رفتاری کاملاً مشابه خواهد داشت. به‌عنوان مثال، می‌توان در یک سال اخیر، به کمپین تحریم شریف‌پلاس، کمپین امنیت و کمپین غذای تابستان اشاره کرد که به‌جز دست‌آوردهای نه‌چندان بزرگ، در مقیاس کلی با شکست روبه‌رو شده‌است. این مسئله نیز به همان رخوتی برمی‌گردد که فضای دانشجویی در حال حاضر به آن برخورده‌است؛ همان‌طور که آیت‌الله شهید دکتر «سید محمد بهشتی» نیز بسیار دقیق اشاره کردند: «دانشجو مؤذن جامعه است؛ اگر خواب بماند، نماز امت قضا می‌شود.» به‌راستی به نظر می‌رسد که دانشجوی امروزی، در خوابی عمیق فرورفته و به‌شدت به یک جرعه برای بیدار شدن نیازمند است.

به گذشته که نگاه می‌کنیم در عمده حرکت‌های سیاسی و فرهنگی کشور، اثری از دانشجو و دانشگاه می‌بینیم؛ که به دو مورد از آن‌ها به‌اختصار اشاره می‌کنیم:

۱۶ آذر ۱۳۳۲: مدتی پس از کودتای ۲۸ مرداد و پس از اعلام از سرگیری روابط ایران و انگلیس که در زمان نخست‌وزیری دکتر «محمد مصدق» قطع شده بود و به‌دنبال حضور «ریچارد نیکسون»، معاون رئیس‌جمهور وقت امریکا، در تهران، موجی از اعتراض و ناآرامی دانشگاه تهران را فراگرفت. دولت نیز برای

ناملايمات دوستان، آشنايان و حتی استادان خود در امان نخواهيد بود.

دانیال حسینی

پردیس؛ بی‌راهه‌ای که رفته بودیم

نه تنها هدررفت بودجه نیست؛ که سود زیادی را به دولت می‌رساند. گویا هدف بازگشایی پردیس، نه فقط رفع کمبود بودجه، بلکه حرکت به سمت پولی‌سازی آموزش باشد. این مسیر در کشور ریشه تاریخی دارد و می‌تواند درس بزرگی قبل از شکستی دیگر به ما بدهد. مدارس غیردولتی که با هدف ارائه سطح آموزشی مطلوب‌تر، در قبال دریافت شهریه، به صحنه آموزش ابتدایی کشور آمده‌بودند، باعث افت چشم‌گیر کیفیت مدارس دولتی به‌علت تمایل و اشتیاق بالای خانواده‌ها برای بهره‌مندی فرزندان‌شان از سطح آموزشی بالاتر شدند. هم‌چنین، به‌علت افزایش بی‌رویه و بدون کنترل مدارس غیرانتفاعی نسبت به میزان نیاز، و با توجه به میزان پذیرش دانشگاه‌های دولتی، قبولی درصد بالایی از دانش‌آموزان مدارس دولتی در دانشگاه‌های سطح اول کشور، به آرزو تبدیل شده‌است. تنها سود این روند برای صاحبان این مدارس است؛ که از قشر دارای قدرت جامعه به حساب می‌آیند و با این روند، قدرت بیشتری نیز کسب می‌کنند. ضرر این روند هم مطابق معمول، متوجه خانواده‌هایی است که فریب تبلیغ و وعده‌های این مدارس را خورده‌اند و به امید قبولی فرزندان‌شان، حاضر به پرداخت شهریه بالایی این مدارس شده‌اند.

در پردیس جدید دانشگاه ادعا شده‌است که برای حل مشکلات آموزشی برنامه‌ریزی شده‌است؛ ولی تاکنون هیچ یک از تصمیم‌گیری‌ها به‌صورت شفاف به دانشجویان اعلام نشده‌است. به گفته معاونت آموزشی دانشگاه، جذب ورودی جدید پردیس، مشروط به کمبود بودجه در سال‌های آینده است و دانشگاه تمام تلاش خود را برای رفع کسری بودجه در سال گذشته کرده‌است؛ لیکن تاکنون به هیچ سوآلی درباره این تلاش‌های دانشگاه در سال گذشته، پاسخ داده نشده‌است. مهم‌ترین دانشگاه صنعتی کشور، به‌عنوان یک ارگان دولتی که نمی‌تواند بودجه مصوب خود را در سال دریافت کند، ناچار به بازگشایی پردیس، با اقرار به تمام مشکلات قبلی، می‌شود. آیا دانشگاه می‌تواند مانع ایجاد مشکلات جدید شود؟ صنعتی‌ترین دانشگاه کشور که نمی‌تواند کسری بودجه خود را از راه صنعت تأمین کند، آیا اصلاً برنامه‌ای برای دانشجویان خود پس از فارغ‌التحصیلی دارد؟ یا مثل مدارس غیردولتی تنها هدفش رفع کسری بودجه است؟ آیا بازگشایی پردیس، آخرین راه‌حل مشکل کسری بودجه بود؟ دانشگاه نمی‌توانست با برنامه‌ریزی و مدیریت مناسب و استفاده از دانشجویان و فارغ‌التحصیلانی که مشکل نبود کار مناسب و مرتبط با تحصیل خود دارند، تهدید کسری بودجه را به فرصت تبدیل کند؟ بحث بازگشایی پردیس، بحث میزان هوش یا تلاش دانشجویان ورودی با سنگ محک کنکور نیست. علی‌رغم تمامی مشکلات، تنها رقابت موردقبول در کشور، در حال حاضر، متأسفانه یا خوش‌بختانه، کنکور است. مانند هر رقابت دیگری، شرکت‌کنندگان این رقابت هم انتظار دارند این مسابقه براساس قراردادهای قبلی شود و مثل تمام مسابقه‌های رقابتی، تنها شرط پیروزی همان رکورد اندازه‌گیری شده (رتبه کنکور) باشد؛ نه سهمیه‌های غیرمعارف پولی یا غیرپولی. روند پولی‌سازی آموزش‌های عالی نه‌تنها می‌تواند مانند ادوار گذشته، به دانشگاه ضرر برساند، بلکه از نظر اجتماعی نیز دوباره یادآور ضعف قشر کم‌درآمد جامعه شود. جایی که داشتن یا نداشتن تحصیل در پردیس، می‌تواند مانع رسیدن دانش‌آموزی به خواسته‌هایش شود.

از اوایل دهه اخیر، تمرکز بر خصوصی‌سازی و تجاری‌سازی در دانشگاه، آرام‌آرام سبب ایجاد نارضایتی در میان دانشجویان شد. دانشجویان در این اعتراضات (در قالب فعالیت‌های صنفی و نهادی مانند شورای صنفی)، از انواع راه‌های ممکن و متنوع، جهت تبیین موضوع و تأکید بر لزوم چاره‌اندیشی برای حل مسائل و مشکلات استفاده می‌کردند. تأکید آنان بر دو موضوع استوار بود: اول این‌که وضعیت جدید پولی‌سازی، محدود به دانشگاه نیست و تمامی عرصه‌های جامعه را شامل می‌شود و دوم این‌که اعتراضات دانشجویان، زیر پرچم جناح‌های سیاسی در قدرت قرار نمی‌گیرد. اما گویا مسئولان وقت، برخلاف مخالفت‌ها و اعتراضات فراوان دانشجویان به پولی‌سازی آموزش، همچنان سیاست‌های خود را پیش می‌برند؛ تا آن‌جا که هر روز باید منتظر مصوبه جدیدی بود تا آموزش رایگان متزلزل شود.

پردیس بین‌الملل دانشگاه صنعتی شریف در تهران، از مهرماه سال ۱۳۹۱، در پنج رشته اقدام به پذیرش دانشجو نمود و پس از وقفه‌ای سه‌ساله، از سال تحصیلی جدید، در چهار رشته در مقطع کارشناسی، دانش‌جو می‌پذیرد. بنابر گفته معاونت آموزشی دانشگاه، جناب آقای دکتر رشتچیان، اقدام دانشگاه برای عدم پذیرش دانشجوی جدید در پردیس، نارضایتی عمومی دانشگاه از وضعیت موجود در پردیس بوده‌است. اما اتفاقی که اکنون دانشگاه را مجاب به بازگشایی پردیس بین‌الملل کرده، وضعیت دشوار دانشگاه از نظر بودجه در سال جاری است. به همین بهانه دانشگاه تصمیم گرفته تا در ازای دریافت مبلغی از متقاضیان واجد شرایط، امکان شریفی‌شدن را پولی‌سازی کند. در برنامه جدید دانشگاه، دکتر اجتهادی، رئیس پردیس خودگردان دانشگاه هستند و مسئولیت حل مشکلات پردیس در سال‌های گذشته را به عهده دارند تا این روند نوظهور پردیس در کشور، برخلاف سالیان گذشته، اعتبار دانشگاه را زیر سؤال نبرد و دانشجویانی با سطح علمی مشابه با دانشجویان روزانه، فارغ‌التحصیل شوند.

نگرانی دانشجویان دانشگاه نسبت به پردیس اما همچنان باقی است. با توجه به روند موجود، ثابت شده‌است نظرات دانشجویان در حداقل جایگاه‌های مدیریتی و تصمیم‌گیری، برای مسئولین اهمیت دارد. مشکلاتی که در سطح دانشگاه وجود دارد و تاکنون هیچ اقدامی برای حل آن‌ها نشده‌است، این سوال را به وجود می‌آورد که دانشگاه که از مدیریت و حل مشکلات دانشجویان روزانه عاجز است، چگونه با پذیرش حدود ۲۵٪ دانشجوی جدید در مقطع کارشناسی، می‌تواند مشکلات را مدیریت کند؟ مشکلاتی از جمله کمبود واحدها، عدم تمایل استادان برای ارائه دروس و فضای آموزشی نامناسب و ناکافی.

با وجود تأکید معاونت آموزشی دانشگاه، مبنی بر موقت‌بودن جذب ورودی پردیس تا زمان حل مشکل بودجه، مدیریت جدید اما برنامه بلندمدت برای جذاب کردن پردیس و افزایش تمایل خانواده‌ها جهت روی آوردن به سمت این آموزش دارد. مدیریت جدید از هدررفت بودجه دولت در پرورش نیروی متخصص می‌گوید؛ درحالی‌که اگر قانون به‌درستی اجرا شود و وضعیت کار در کشور به‌گونه‌ای باشد که دانشجویان روزانه پس از فارغ‌التحصیلی، مطابق قانون برای دولت کار کنند، هزینه دولت برای تربیت این نیروی تخصصی،

نسیم حق دوست

#هشت و نیم

بسیاری از محدودیت‌های ناشی از این موضوع برای دختران خوابگاهی بودیم. با یک جست‌وجوی ساده می‌توان به این محدودیت‌ها که شاید هیچ‌گاه به ذهن‌تان هم خطور نکند، دست یابید! محدودیت‌هایی که علاوه بر مشکلاتی که ایجاد می‌کند، اثرات بعضاً جبران‌ناپذیر و مخرب روانی بر دانشجویان دانشگاهی که ادعا می‌شود بهترین دانشگاه کشور است، می‌گذارد.

گذشته از قدم‌زدن، صرف شام خارج از خوابگاه و تفریح که مختصر راه‌حلی برایشان وجود دارد، مواردی هم هست که تنها با کمی متعادل‌تر کردن زمان ورود و خروج، می‌توان آن‌ها را حل کرد؛ مثلاً کار پاره‌وقت دانشجویی، کلاس‌های خارج از دانشگاهی که اگر زودتر باشند، با کلاس‌های دانشگاه تداخل خواهند داشت، و درس خواندن داخل دانشگاه، به‌ویژه برای دوران امتحانات میان‌ترم؛ البته این ذکر این نکته نیز ضروری است که در رابطه با کار، به گفته مسئولان خوابگاه، می‌توان با ارائه نامه، تا حدودی مسئله را حل نمود؛ اما اساساً تعدادی از کارهای ممکن، مانند تدریس خصوصی و موارد مشابه را نمی‌توان به وسیله نامه برطرف کرد.

قضیه هنگامی غم‌انگیزتر خواهد شد که فصل بهار و تابستان، هوا بعد از غروب خورشید رو به خنکی می‌رود؛ حال آن‌که شما دقیقاً با غروب آفتاب باید در خوابگاه باشید و ساعات خنک‌تر روز را در اتاق سپری کنید.

اکنون این سوال پیش می‌آید که چرا باید با وجود مشکلاتی که این قانون برای دانشجویان ایجاد می‌کند، دانشگاه شریف با ساعت ۸:۳۰، رکورددار زودترین زمان ورود به خوابگاه در بین سایر دانشگاه‌ها، اعم از دانشگاه تهران، امیرکبیر، علم و صنعت و ... باشد؟ در هر حال، انتظار بسیاری از دختران خوابگاهی از شورای صنفی و نهادهای دانشگاه، علی‌الخصوص معاونت دانشجویی، این است که با ایجاد تغییرات در قوانین مربوط به ورود و خروج ساکنان خوابگاه، اسباب آسایش و آرامش هرچه بیش‌تر آنان را فراهم آورند.

یک شب پاییزی را در نظر بگیرید. ساعت حدود ۸:۳۰ است. فرض کنید در یکی از خیابان‌های تهران قدم می‌زنید. شما قطعاً متوجه خواهید شد که زندگی هنوز در شهر جریان دارد. حال به مفروضات فوق اضافه کنید که شما دانشجوی خوابگاهی شریف هستید؛ در این صورت، اگر پسر باشید احتمالاً بدون دغدغه و مشکل خاصی می‌توانید از این فضا لذت ببرید؛ ولی دختر باشید، خیر! چراکه شما مجبورید قبل از این ساعت در خوابگاه حاضر باشید و اکنون با سریع‌ترین راه، زودتر از ۹:۳۰ نمی‌رسید.

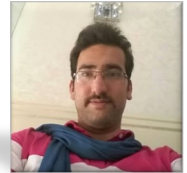
مشکلی نیست؛ باید با مادران تماس بگیرید و از او بخواهید به دفتر خوابگاه اعلام کند از تأخیر دخترش باخبر است؛ اما درواقع شما نمی‌توانید دفعات زیادی در ماه از این گزینه استفاده کنید؛ چون نه‌تنها از خودتان، بلکه از مادران برای تأخیرهای پی‌درپی شما توضیح خواهند خواست و حتی امکان ارجاع این موضوع به کمیته انضباطی نیز وجود خواهد داشت.

در نگاه اول شاید این موضوع (لزوم حضور در خوابگاه پیش از ساعت ۸:۳۰) ساده به نظر برسد و مشکلات چشم‌گیری را برای ساکنان ایجاد نکند؛ اما هم‌اکنون مشکلات بسیار زیادی برای تعداد زیادی از ساکنان خوابگاه دختران ایجاد شده‌است که شاید مهم‌ترین آن، موضوع ردصلاحیت گسترده داوطلبان

شرکت در انتخابات شورای صنفی خوابگاه طرشت ۲ در پاییز سال گذشته بود. بدین شکل که تعداد خوبی از متقاضیان شرکت در انتخابات، به‌علت همین موضوع، از شرکت در انتخابات منع شدند که در نهایت، منجر به ارسال نامه‌ای با ۳۰۰ امضا خطاب به دکتر فتوحی و اعتراض دختران خوابگاهی شد و درنهایت، با همکاری رئیس دانشگاه، معاونت دانشجویی و شورای صنفی، مشکل حل، و انتخابات شورای صنفی نیز با شرکت حدود ۴۰ کاندیدا به‌خوبی برگزار شد.

وجود این قانون محدود به مشکل بالا نمی‌شود و محدودیت‌های دیگری نیز برای ساکنان خوابگاه ایجاد کرده‌است؛ چند روز اخیر، شاهد به‌راه‌افتادن یک جریان اعتراضی با هشتونیم بودیم که شاهد بازگوشدن

پژمان عباسی

صنعتی بی‌سرپناه

هر ساله شاهد افزایش تعداد دانشجویانی هستیم که سنواتی می‌شوند و نمی‌توانند به‌موقع فارغ‌التحصیل شوند؛ این امر موجب آن شده‌است که هر ساله، تخصیص فضای رفاهی به دانشجویان جدید سخت‌تر شود. این افزایش مدت حضور دانشجویان، امسال به نقطه‌ای رسیده که دانشجویان ورودی باید منتظر خروج سنواتی‌ها باشند تا بتوانند به شکل معمول در خوابگاه خود مستقر شوند. اما سؤالی که در ذهن‌ها وجود می‌آید این است که دانشگاه هیچ آماری در خصوص تعداد دانشجویان ندارد؟ و در اعلام ظرفیت‌ها به وزارت علوم نمی‌توانست با توجه به ظرفیت‌هایش دانشجو بپذیرد؟ البته این مشکل ریشه‌دار است و حتی کاهش ظرفیت‌ها هم دواي این مشکل نیست و عدم توجه به گسترش فضای رفاهی دانشجویان، نکته‌ای است که سرمنشأ این حوادث است. در سال‌های اخیر هیچ برنامه‌ای برای بهبود این فضا به‌جز تعمیرات نابهنگام در دستور کار بخش اداره‌ی امور خوابگاه‌ها نبوده‌است.

نهادهای دانشجویی کجا هستند؟!

شورای صنفی متولی اصلی این مسائل است؛ اما باز شاهد آن هستیم که این شورا به‌تنهایی در به‌سرانجام‌رساندن ناتوان است؛ عدم پشتی‌بانی دانشجویی در چند سال اخیر، شورای صنفی را روزبه‌روز بیش‌تر به انزوا کشانده‌بود و فشارهای پنهان و آشکار وارده بر این نهاد، کار را برای دوستان‌مان در شورای صنفی سخت کرده‌است. هرچند این نهاد، در بیان‌های خود، این حرکت را محکوم کرده، اما بیش‌تر این سخنان تنها جنبه‌ی شنیده‌شدن را دارد، ولی عموماً اثری بر مسئولان نمی‌گذارد؛ که بدون شک، نقش منفعلانه‌ی دانشجویان در اتفاقات اخیر را می‌توان به‌وضوح درک کرد.

البته ناگفته نماند که دوستان ما در شورای صنفی حتی در لیست‌گیری عجیب در اردوی مشهد نیز نقشی فعال در کنار سرگروه‌ها برای رساندن صدای نارضایتی دانشجویان به گوش ناشنای مسئولان اداره‌ی امور خوابگاه‌ها داشتند.

لب کلام...

بی‌کفایتی و عدم مدیریت در بحث خوابگاه‌ها و پاسخ‌گویی نامناسب مسئولان در قبال دانشجویان از یک طرف، و کم‌رنگ‌شدن فضای همبستگی دانشجویان از سوی دیگر، دست به دست هم داده که چنین وضعیتی در دانشگاه صنعتی شریف پدید بیاید. صنعتی‌های بی‌پناهی که حداقل یک ترم را باید روی زمین بخوابند و برای خانواده‌ی خود از خوب‌بودن اوضاع داستان بیابند. هرچند مسئولان وعده داده‌اند که با خروج دانشجویان ارشد تا ترم آینده، وضعیت سامان می‌یابد.

بی‌تردید دوران دانشجویی در خاطره‌ی همه‌ی دانشجویان ماندگار خواهد‌بود؛ دورانی سرشار از لحظات به‌یادماندنی و سرنوشت‌ساز که مسیر آینده‌ی افراد را مشخص می‌کند. در این بین، زندگی خوابگاهی جایگاه ویژه‌ای در دوران دانشجویی دارد؛ مکانی که هر فرد باید با تفکرات و عقاید مختلف دیگران ارتباط برقرار کند و با همه‌ی کمبودها و کاستی‌های خوابگاه سازگار شود.

اما قبل از مطرح‌شدن این دغدغه‌ها، باید به این توجه کرد که از ابتدایی‌ترین نیازهای دانشجویان در خوابگاه، وجود فضایی ایمن و راحت است؛ امری که در روزهای ثبت‌نام، شیرینی پذیرش در دانشگاه شریف را به جامی سرشار از استرس و تلخی تبدیل کرده‌بود.

کوتاه از من بشنو!

همه چیز از ورود به خوابگاه شروع شد؛ زمان استراحت بود، ولی مکان استراحت برای همه نبود! خبر کوتاه بود و تعجب‌آور؛ از امروز اتاق‌های عنفرویی خوابگاه احمدی‌روشن ۷ نفره شده‌اند و یک نفر کف اتاق باید بخوابد و وسایلش به‌جز زیر تخت دیگران، جایی ندارد. خوابگاه طرشت ۳ هم به این مشکل دچار شده و کمبود فضای رفاهی برای دانشجویان، باعث نارضایتی آنان شده‌است. اما این، همه‌ی خبر نبود و در اردوی ورودی‌ها، زمزمه‌ی لیست‌گیری خوابگاه‌ها شنیده شد؛ اتفاقی که کمی مشکوک بود و خبر عزیمت دکتر سلطانی و آقای مهربانی، حساسیت‌های زیادی را در اردو به وجود آورد. این بار جلوه‌ای دیگر از خلاقیت مسئولان به گوش می‌رسید؛ انباری‌های رنگ‌شده‌ای که به‌تازگی به فضای رفاهی اضافه شده‌است و میزبان دانشجویان ورودی خواهند‌بود! خبری که اگر به واقعیت می‌پیوست، جدا از بی‌احترامی به دانشجویان، نشان از بی‌تدبیری و ضعف مدیریتی این مجموعه بود.

اردوی ورودی‌ها و لیست‌گیری

یکی از اتفاقات عجیب امسال، حضور دکتر سلطانی و آقای مهربانی در اردوی ورودی‌ها بود. در مدت‌زمان کوتاهی، سخنان و شایعه‌های زیادی به گوش می‌رسید؛ این حوادث، منجر به اتفاق نظر روی عدم لیست‌گیری ورودی‌ها شد که در نهایت، بعد از صحبت‌های مسئول سرگروه‌های اردو با دکتر سلطانی و توجیه افراد حاضر، دانشجویان خوابگاه شهید احمدی‌روشن لیست‌های عنفرویی خود را تحویل دادند؛ ولی به دلیل اعتراض به ۵ نفره‌شدن تعدادی از اتاق‌های طرشت، دانشجویان طرشتی از تحویل‌دادن لیست خوابگاه امتناع کردند. البته در برگشت، دانشجویان خوابگاه طرشت، در تهران لیست‌گیری کردند و به امید برگشتن به حالت عادی در ترم‌های بعدی هستند.

اما ماجرا از چه قرار است؟

آبان ۱۳۹۸

کیما جوراچی

کلاف سردرگم!

استان پریچ و فم اردوی و رودی‌های سال ۹۸

چشم پوشید. در این مرحله، مسئول ستاد اولیه، که عرصه را برای حفظ بدنه دانشجویی اردو تنگ، و شأن دانشجویان را تا حد تنها «اپراتور» بودن پایین دید، از ادامه فعالیت امتناع کرده و طی نامه‌ای استعفا داد؛ البته وی تفاهم‌نامه‌ای امضا کرده بود که با تفسیر معاونت فرهنگی، ستاد هیچ حقی در تغییر طرح و برنامه نداشته!

معاون فرهنگی، پس از این اتفاق، خود شخصاً اقدام به انتصاب تک‌تک اعضای ستاد کرد و حتی مسئولی برای اردو مشخص نکرد! جالب‌ترین نکته این اتفاق اما تعیین مسئولیتی با عنوان «برنامه‌راهبردی» بود؛ مسئول این عنوان، همان کارهای پیاده‌سازی طرح و برنامه سابق را انجام می‌داد که معاونت فرهنگی آن را غیرقانونی می‌دانست! اما نکته جالب این‌جا بود که حتی معاون فرهنگی پس از مدتی دریافت که بعضی از افراد منصوب، دستورها و فرمایش‌های ایشان را انجام نداده و مسیری را که از نظر خود درست است، در پیش می‌گیرند. در این زمان نیز باز ایشان کوتاه نیامدند و از طریق دیگر افراد بله‌قربان‌گو در ستاد، نظرات و آرای خود را بر کرسی نشاندند.

پس از این استعفا، عرصه بر فعالان حقیقی تنگ‌تر شد و معیارهای خودی و غیرخودی بودن، به سرعت به میان آمدند. معیارهای سخت‌گیرانه علمی و اعتقادی ابلاغی در تأیید صلاحیت سرگروه‌ها، و بررسی و تحقیقات در مورد این افراد، در طی جلساتی با انجمن علمی و شورای صنفی هر دانشکده نیز از نظر مسئولان کافی نیامده و علاوه بر غربال کردن اولیه، اقدام به حذف سرگروه انتخاب‌شده توسط همین معیارها و تحقیقات شدید، کردند.

افراد انحصارطلب که عرصه اردوی ورودی را واگذار شده می‌دیدند، از راه‌های دیگر سعی بر آن داشتند تا افراد معتمد خود را وارد تیم سرگروهی کنند. حتی در مواردی با ورود به حریم شخصی افراد، پس از انتخاب و اعلام اسامی، ایشان را رد صلاحیت کردند. سکوت معاونت فرهنگی در این مورد نیز قابل بررسی است؛ معاونتی که برای خوش‌آیند نهاد رهبری، حاضر به حذف دو تن از فعالان فرهنگی مؤثر در اردو شد. گویا اردو به انحصار کمیته دونه‌فره درآمد.

نکته قابل تأمل در مورد بعضی سرگروه‌های منتصب، این است که فردی حاضر به پاسخ‌گویی به‌خاطر غیبت خود در مراحل آماده‌سازی اردو نبوده و خود را پاسخ‌گو به مسئولان ستاد نمی‌دانست؛ بلکه خود را منتخب از جانب عضوی از کمیته سه‌نفره و تنها پاسخ‌گو به ایشان برمی‌شمرد! با وجود مسائل بسیاری از این دست، پس از کش و قوس‌های فراوان، اردو از لحاظ اجرایی، با کیفیت قابل قبول، و از لحاظ محتوایی، ضعیف برگزار شد و چراغ آن، صبح شنبه ۶ مهرماه، خاموش گردید.

میدان اردوی ورودی، پر از بازی‌های سیاسی بود؛ البته تا حدودی به‌خاطر وجود تعارض منافع در آن طبیعی است؛ اما به شرطی که اصول اخلاقی پایمال نشوند؛ لیکن امسال، فراوان، شاهد ذبح اخلاق بودیم.

یک چند به کودکی باستاد شدیم یک چند به استادی خود شاد شدیم پایان سخن شنو که ما را چه رسید از خاک درآمدیم و بر باد شدیم

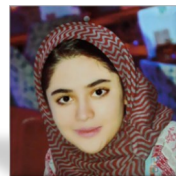
پس از اردوی ورودی‌های ۹۷ و حواشی آن، سه تن از فعالان حقیقی دانشجویی تصمیم گرفتند جلساتی جهت هم‌فکری در مورد لزوم وجود اردوی ورودی‌ها، اهداف، مقصد و سازوکار آن، با دعوت از نمایندگان تمامی گروه‌های دانشجویی برگزار کنند. پس از سلسله‌جلسات و گفت‌وگوهای بسیار در دی ماه، به لزوم وجود اردو رسیدند. مقصد اردو، سه گزینه تهران، اصفهان و مشهد بود که به علت بهینه‌بودن اصفهان به لحاظ مالی و هم‌چنین ترجیح فعالان بر اردوی برون‌شهری، این شهر به‌عنوان مقصد برگزیده شد. چهل گروه دانشجویی، اعم از کانون‌های فرهنگی، انجمن‌های علمی، شوراهای صنفی، انجمن اسلامی دانشجویان و دو عضو دانشجویی کمیته ناظر بر نشریات، با امضای این طرح، علی‌رغم کارشکنی برخی دوستان، سبب ارائه آن در زیباکنار گردیدند. در جلسات بعد از اردوی فعالان فرهنگی، به تکمیل طرح پرداخته شد و اواخر اسفندماه، طرح کامل‌شده در شورای فرهنگی ارائه شد؛ اما به علت مقصد آن، بدون مطالعه طرح رد، و اعلام شد مقصد باید محدود به مشهد و یا تهران باشد! طبق مصوبه شورای فرهنگی، فراخوانی عمومی برای ارائه طرح‌های پیشنهادی داده شد و فعالان حقیقی و حقوقی، تا ۱۵ اردیبهشت‌ماه ۹۸ فرصت ارسال طرح‌های خود را داشتند. تدوین‌کنندگان طرح اصفهان نیز به اصلاح طرح و تغییر مقصد به تهران پرداختند (به‌دلیل ملاحظات مالی، بر مشهد ارجح بود). درحالی‌که در اواخر جلسه نخست شورای فرهنگی که طرح‌ها در آن ارائه و بررسی می‌شد، طرح تهران در حال رأی‌آوردن بود، به دلیل اذان ظهر، ادامه جلسه به روزی دیگر موکول شد و در جلسه دوم، یکی از طرح‌های پیش‌نهادهی، غیر از طرح تهران تصویب گردید.

پس از تصویب طرح، در مرحله ابتدایی، طرح و برنامه توسط تیمی به مسئولیت ارائه‌دهنده طرح برگزیده، تکمیل و به ستاد اجرایی اردوی ورودی تحویل داده شد. این ستاد، پس از اعمال ملاحظات اجرایی روی طرح تصویب‌شده، مشغول به کار شدند که البته در این روند، تنش‌ها و اصطکاک‌های بسیاری را شاهد بودند؛ از اعتراضات ارائه‌دهنده طرح در مورد اعمال این ملاحظات گرفته؛ تا سهم‌خواهی‌ها و فشارهای تعدادی از دانشجویان و گروه‌هایی که تا قبل از این، اردو را در انحصار خود داشتند و با حمایت و همراهی استادانی که به عقیده آن‌ها، تنی چند از اعضای ستاد، مذهبی، مؤمن و انقلابی نیستند، در کارها خلل ایجاد می‌کردند.

ای زبان هم گنج بی‌پایان توی ای زبان هم رنج بی‌درمان توی

در روزهای گرم تابستانی، تا به لاین تویتتر نیز مملو از رفتارهای «به‌اصطلاح فرهنگی» این فعالان به‌ظاهر فرهنگی بود؛ روزنامه شریف در این اثناء، طی برنامه‌ای قابل تقدیر، از طیف‌های مختلف درگیر در ماجرا، دعوت به عمل آورد تا در جلسه‌ای حضوری و در مناظره‌ای، به این منازعات مجازی خاتمه داده و به‌جای تهمت‌های بی‌اساس، با ارائه سند و صحبت‌های رودررو، در راستای اعتلای فضای فرهنگی دانشگاه قدم بردارند.

مسئولان موضوعاتی مطرح کردند که حاکی از درخطر بودن هویت دانشجویی دانشگاه و استقلال آن، و هم‌چنین به‌گوش‌رسیدن زمزمه‌ها و تهدیدهایی در مورد شروع دوباره جنبش‌هایی برای تغییر ساختار اداری و ریاستی دانشگاه که پیش از این هم شاهد آن بوده‌ایم و پیش‌نهادهایی برای تبنی و تقسیم قدرت در این اردو، بود. پس از مناظره اما تغییراتی نه‌چندان چشم‌گیر، ولی اساسی در رویه اردو رخ داد. گروه‌های جامانده از صحنه قدرت، از راه‌های دیگری برای پیش‌برد اهداف و ارزش‌های خود استفاده کرده و از طریق یکی از اعضای کمیته سه‌نفره، اعمال سلیقه کردند. هم‌چنین کمیته سه‌نفره، با ارائه ناگهانی برنامه زمانی تصویب‌شده‌ای، از تلاش دانشجویان بسیاری که تابستان خود را صرف تدارک برنامه‌هایی سودمند و پربهره در اردو برای ورودی‌ها کرده‌بودند،

سوگند شایانفرد

مفهوم تارینی بفرنجی به نام «سربازی»

به ازای هر فرزند تعلق می‌گیرد. این یعنی حداقل روزی ۷۵۰۰ تومان و حداکثر روزی ۱۴۶۰۰ تومان درآمد سرباز صفر خواهد بود که حتی از حقوق کارگران نیز کم‌تر است. حتماً می‌دانید که برابر قانون، حقوق سربازان باید برابر ۶۰٪ پایه حقوق نیروهای مسلح باشد.

حتی گاهی دیده می‌شود سربازانی که از سازمان نیروهای مسلح به سازمان‌های دیگر انتقال می‌یابند، از همین حداقل حقوق نسبت به هم‌ردیفان خود، محروم می‌مانند و دچار مشکل می‌شوند.

معافیت

افراد دارای بیماری‌های جسمی و روحی، روحانیون و طلاب، فرزندان ایثارگران با شرایط خاص، کفیلان مادر، دارای حدی از امتیاز در پرونده بنیاد ملی نخبگان و سن بالای ۵۰ سال از خدمت سربازی معاف خواهند بود؛ که در این بین، معافیت روحانیون و طلاب و کسری خدمت فرزندان ایثارگران به نظر تبعیض آمیز و بی‌عدالتی می‌آیند. این گروه از افراد غیر از بخش نظامی می‌توانند مانند سایر گروه‌های مشمول، حداقل به خدمت اجتماعی ملزوم شوند.

سن فراخوانی و طول خدمت

تقریباً در تمامی کشورهای جهان، به جز کره جنوبی و ترکیه (از ۲۰ سالگی)، روسیه (از ۱۷ سالگی)، صربستان و سوئیس (از ۱۹ سالگی) سن فراخوانی به خدمت سربازی در زمان صلح، ۱۸ سال تمام است (نویسنده، قانون سن فراخوانی ۳۰ کشور را برای نمونه بررسی کرده‌است). و از این حیث به نظر می‌رسد ۱۸ سالگی مناسب‌ترین سن برای اعزام به خدمت وظیفه است.

تأثیرات روحی و روانی

شرایط روحی و روانی دوران جوانی، روحیه جسارت، پرسشگری، آزادی خواهی، میل به ازدواج، انگیزه بالا برای ورود به بازار کار، همه و همه از عواملی است که فکر ورود به دوران سربازی را برای جوانان بیش از پیش سخت می‌کند. در بعضی موارد، جوان نخبه‌ای که خود را در بخش‌های علمی و آکادمیک کارآمدتر می‌بیند، اگر دارای تحصیلات دانشگاهی باشد و شامل امریه‌های معدود سربازی نشود، مجبور به کار در یک محیط اداری می‌شود که از سطح توانایی‌های او بسیار پایین‌تر است و این بطلت زمان و احساس ناکارآمدی، او را به سوی ناامیدی زیادی می‌کشاند. از سوی دیگر، در سال‌های اخیر، افراد متأهلی که تعدادی از آنان صاحب فرزند نیز هستند، حتی با پرداخت پول نیز نمی‌توانند از اجبار به خدمت، رهایی یابند و مجبور به ترک همسر و فرزند خود به مدت طولانی شده و در نتیجه، امکان درآمدزایی برای تأمین هزینه‌های خانواده خود را از دست می‌دهند. غیر از این، اهانت و رفتار نادرست با سربازان از سوی فرماندهان، باعث خدشه‌دار شدن غرور جوانان و ایجاد مشکلات روحی و روانی در آنان می‌گردد؛ که این امر، حتی تا سال‌ها بعد، ممکن است در عدم کنترل افراد روی بروز خشم‌شان، تأثیرگذار باشد. همچنین طبق آمار، گزارش تعرض جنسی در بازه سنی ۱۷ تا ۲۰ سال در آقایان در ایران، در بالاترین تعداد خود قرار دارد که قرار گرفتن آن بر محدوده سنی فراخواندن پسران به سربازی، خود قابل تأمل است.

مراجع

گزارش‌های مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی - ۱۳۸۲

سامانه اطلاع‌رسانی سازمان وظیفه عمومی

خبرگزاری ایسنا

خبرگزاری فارس

سال ۱۳۰۳، رضاخان در پی تشکیل ارتش مدرن، لایحه‌ای را به مجلس برد که پیرو آن، خدمت اجباری در ایران به تبعیت از دول اروپایی تصویب شد. سربازی، خدمتی اجباری که از آن به‌عنوان امری مقدس یاد می‌شود؛ اما تعداد قلیلی از افرادی که به انجام آن فراخوانده می‌شوند، آن را مقدس می‌دانند. دسترسی به نیروی کار بسیار ارزان، بدون هرگونه مطالبه‌گری، کمک بزرگی به بودجه دولتی و تأمین نیروی کاری و عملیاتی می‌نماید. از این رو، با گذر زمان، حاکمیت تلاش کرده‌است سربازی را عملی مقدس و با برجسب «مرد میدان شدن»، خوب نشان بدهد.

جدای از اجباری بودن خدمت سربازی برای پسران، مسائلی چون بهداشت، تأمین امنیت، حقوق پرداختی، تبعیض‌های معافیت افراد، مدت خدمت و بسیاری مسائل دیگر، از ایراداتی است که به این طرح وارد می‌شود.

طبق آمارها، سالیانه ۸۰۰ هزار نفر در ایران به سربازی می‌روند؛ که اکثریت آنان، بیش از ۲۰ ماه در دوره، تمام یا بخشی از روز خود را در محیط خدمت‌شان می‌گذرانند. از این حیث، بررسی وضعیت رفاهی، بهداشتی و نحوه برخوردی که با آنان می‌شود، بسیار حائز اهمیت است.

اجباری، آری یا خیر؟

براساس مصوبه کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل در سال ۱۹۸۷، خدمت وظیفه نباید اجباری باشد؛ و هرکسی که خدمت در ارتش را مغایر با اعتقادات خود بداند، باید بتواند به نحو دیگری خدمت کند (از مواردی که خدمت اجباری باعث ایجاد مشکل برای افرادی که مجبور به این کار بودند شده، این است که طبق قانون ضد تروریسم ایالات متحده آمریکا، افراد خدمت‌کرده در سپاه، حتی به‌صورت دوره سربازی، جهت ورود به ایالات متحده آمریکا، با مشکلات زیادی روبه‌رو می‌شوند).

بسیاری از قدرت‌های نظامی جهان، معتقدند با سربازگیری اجباری نمی‌توان امنیت یک مرز و بوم را تأمین کرد و علاوه بر ایجاد نارضایتی عمومی، آموزش ابتدایی‌ترین شیوه‌های جنگی به تعداد کثیری از افراد، باعث هدر رفتن انرژی نظامی می‌شود و نتیجه آن، ارتشی ناکارآمد خواهد بود که سربازان آن برای رسیدن آخرین روز خدمت، لحظه‌شماری می‌کنند. در حال حاضر، نزدیک به ۹۰ کشور جهان، خدمت وظیفه اجباری را حذف کرده‌اند و یا آن را به شکل خدمات غیرنظامی درآورده‌اند.

بهداشت و تغذیه

طبق گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی ذیل بخش خدمت نظام وظیفه در شهریور ۹۲، «مشکلات تغذیه‌ای و بهداشتی دوران سربازی به‌نحوی است که بعضی از سربازان دچار سوءهضم می‌شوند». این در حالی است که طبق ماده ۴۹ مکرر بودجه - تبصره ۱، خوراک کارکنان وظیفه باید به میزان دو برابر خوراک کارکنان دولت، و پوشاک و زیست آنان به میزان سه برابر ضریب ریالی آن سال پرداخت شود. اما آیا هم‌اکنون موارد مذکور، با وجود عدم تأمین اعتبار کافی در بودجه، با کیفیت قانونی آن در سربازخانه‌ها و پادگان‌ها اجرا می‌شود؟

حقوق

سردار «موسی کمالی» در خردادماه امسال، در گفت‌وگویی با ایسنا اعلام کرد حقوق سربازان صفر در مناطق عملیاتی برابر ۴۷۲ هزار تومان و در مناطق نوع ۲، ۳۹۲ هزار تومان و در دیگر مناطق با ۲۱ ماه خدمت، ۲۲۵ هزار تومان است؛ که از این میزان، ۱٪ بابت بیمه عمر و حوادث، ۱۶ هزار و ۸۰۰ تومان بیمه تکمیلی و هزینه بهداشت و درمان کسر خواهد شد و برای سربازان متأهل، حدود ۱۷۱ هزار تومان به‌عنوان حق همسر و ۴۴ هزار و ۵۰۰ تومان

The collage features several tweets with the following content:

- Kianoosh @kianoosha76**: حققتا توهمین آمیزتر از قانون #هشت_ونیم وجود نداره. نمیدونم کی میخوان بهمون که آمدها خودشون عقل و شعور دارن و نیاز ندارن یکی دیگه براشون تصمیم بگیره
- Amirali Rahbar @AmiraliSe...**: فرض کن هر روز دم خونه مامان با ساعت منتظر تذکر دادن باشه. خونه برات به جایی میشه با استرس اعصاب خورد کن. استرسی که شاید برامون به موضوع کوچیک به نظر بیاد ولی میتونه با روح و روانت بازی کنه ساعت ورود #هشت_ونیم به بازی با روان و اعصاب و به اتفاق بزرگه نه اعتراض به موضوعی کوچیک
- Danial @Danialh98**: اگر دخترترین و شریف درس می خونین غروبا دلنون حق نداره بگیره، چون #هشت_ونیم به بعد خوابگاه راهتون، نمیدر!!
- Elahe @elahekooshafar**: بارها شده وقتایی که میخواستم دیر برم خوابگاه، رفتم شب رو خونه دوستم موندم که مجبور شدم به صد نفر جواب بدم که کی میام و چرا دیر میام! اگر دغدغهتون امنیتیه باید بگم گند زمین چون الان واسه ماها راحت تره اصلا برنگردیم خوابگاه تا اینکه دیر برگردیم!
- sharif_senfi @sharif_senfi**: شورای صنفی شریف #هشت_ونیم تهران ۱۳۹۸-دانشگاه صنعتی شریفندامتگاه طرشت؟! -
- AliKARIMI77 @AliKARIMI77**: به وقت نامتگاه طرشت- بند2 20:29:59
- Gal Pal Far The Pizza Lover @...**: Are we really still FIGHTING for this shit?
- Fatemeh Amini @FatemehAmi...**: حالا جالب اینجاس که اگه مناهل باشی خیلی کاری به کارت ندارن. ظاهرا خفتگیرای طرشت مناهلا رو هم نمیگین!!! و جالب تر از اون اینکه که دانشجویای دکترا باید ساعت #هشت_ونیم رو رعایت کنن! کاش بهمین این کارا یعنی توهمین به شعور دختر!
- Fatemeh Amini @Fatemeh...**: از جمله توجهاتی که برای قانون ساعت #هشت_ونیم می کن اینته که اطراف دانشگاه نامته. اوله که اینو دختر خودت هم می فهمم و شعور دارن مناسب با اون تصمیم بگیرن...
- KrgYasaman @KrgYasaman**: حتی برای تمرین بسکتبال وقتی میگیم خوب ظاهر تمرین بذارید، میگن سالن طهرا برای پرسراست، تمرین رومیذانن تا ساعت ۸ شب، از اونور از ما توقع دارن ۸:۲۰ خوابگاه باشیم و پسرا...
- naznazin22 @naznazin22**: تمرین فوتسال داخل دانشگاه ۸-۶ عه و تو باید با سرعت نور از تو زمین بری بیرون و لباساتو بپوشی و با عجله به سمت خوابگاه بری چون بعد از #هشت_ونیم اجازه ورود نداری!
- Newsha Dehestani @NDehestani**: دانشجوی کارشناسی بودم، یه روز دیر اومدم خوابگاه، بعد کلی بحث با سرپرستی اجازه ورود داد، فرداش زنگ زد بابام میدونی دخترت کجا بود؟ بابام با عجله گفت نه، نذا، زنگ نذا، از خودش بپوش
- Zeinab.estaji @EstajiZeinab**: حداقل مرد باشین بیاین بگین هنوزم عقاید عهد قجری دارین و فکر می کنین دختر اگر بعد #هشت_ونیم بیرون باشه دیگه قطعا... تو رومون لگین واسه امنیتیه یالفاصله بعدش از هرزگی فلاان دختره که فلاان شب دیر اومده حرف بزنین نمودش اینکه اگه ازدواج کرده باشی کاریت ندارن
- Sahel Mesforoush @mesforoush**: توی همه ی قانون نامه های خوابگاه و دانشگاه نتیجه و اثر همه ی کارامون به خودمون مربوطه هیچ نهادی در مقابل هیچ کاری هیچ مسئولیتی نداره، ولی به رفت و آمد قبل و بعد #هشت_ونیم که می رسیم نیو همه میخوان مسئولیت ما رو بر
- mahsa @akoolpakool**: الان یه دقیقه از این وقت و ساعت بگذره باید به عالم و آدم خبر بدی که قراره دیر تر برسی و هفت خان رستم باید تأیید کنن وگرنه شما دانشجوی متخلف شناخته میشی و بعد ۳ بار تکرار و نامه گرفتن از دفتر خوابگاه دیگه خوابگاه بهت تعلق نمیگیره
- Zeinab Shabani @zeinabshb**: ۵ ساله هر ماه رمضان برای هر شب سخنرانی که میخوانم برم باید مامانم زنگ بزنه و توضیح بده در جریانته کجا میخوام برم، همون محدودیت تعداد داره شبهای قدر هم که هر برنامه ای غیر از برنامه مسجد دانشگاه کلاسسه چون حتی با اجازه خانواده هم بیشتر از ۱۲-۱۳ نفری بیرون باشی.
- Fatemeh Amini @FatemehAmi...**: دخترای خوابگاهی برای تردشون محدودیت دارن و باید ساعت #هشت_ونیم خوابگاه باشن. در حالی که این محدودیت برای پسرا وجود نداره. در توضیحش هم دلایل مختلفی می گن و می گن...
- Hoda Masoud @hoda7731**: داشتیم برای تهیه گزارش از قانون #هشت_ونیم از یجور عکس بگیریم، مسئول خوابگاه میگه نکریدین؟ تازه ساعت ۹ شده بود و برای اینکه جلوی در عکس بگیریم کلی خواهش کردیم!
- mahsa @akoolpakool**: الان یه دقیقه از این وقت و ساعت بگذره باید به عالم و آدم خبر بدی که قراره دیر تر برسی و هفت خان رستم باید تأیید کنن وگرنه شما دانشجوی متخلف شناخته میشی و بعد ۳ بار تکرار و نامه گرفتن از دفتر خوابگاه دیگه خوابگاه بهت تعلق نمیگیره

همکاران این شماره

کیمیا جورابچی، دانیال حسینی، پژمان عباسی، نسیم حق دوست، سوگند شایان فرد

صاحب امتیاز

انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه صنعتی شریف

مدیر مسئول

امیرحسین ذوالفقاری

سر دبیر

پارسا دولتی

صفحه آرا

کیان گلبافی

ویراستار

سیدمحمدحسین قاسمی

@AnjomanSUT @Anjoman_SUT @AnjomanSUT

حمایت و پشتیبانی دبیرخانه نشریات دانشگاه

آبان ۱۳۹۸